ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 40532/3/2008

DECIZIA NR. 717

Ședința publică de la 11 februarie 2010

Președinte:	– Carmen Ilie	– judecător
	– Emanuel Albu	– judecător
	– Iuliana Rîciu	– judecător
	– Silvia Toma	– magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 1465 din 3.04.2009 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal a răspuns recurentul-reclamant prin consilier juridic delegat ..., lipsind intimatul-pârât Egner Florin Simion.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, arătându-se că recursul este declarat și motivat în termen, fiind scutit de plata taxei judiciare de timbru. Se mai arată că intimatul a depus la dosarul cauzei, concluzii scrise.

Constatând că nu s-au formulat alte cereri sau excepții, instanța a acordat cuvântul părții prezente în raport cu recursul formulat.

Având cuvântul, reprezentantul autorității recurente a solicitat admiterea recursului, modificarea în tot a hotărârii recurate, iar pe fond admiterea acțiunii și reținerea existenței calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe d-nul Egner Florin Simion, pentru motivele prezentate în cererea de recurs și în sesizarea făcută instanței de fond.

Înalta Curte, în baza art. 150 și art. 256 Cod procedura civilă reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Egner Florin Simion, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța în cauză să constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității, în condițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că pârâtul a candidat la funcția de primar al municipiului Botoșani, situație ce a impus verificarea din oficiu a acestuia sub aspectul existenței calității de lucrător sau colaborator al Securității conform dispozițiilor art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza a II-a din O.U.G. nr. 24/2008.

Reclamantul a susținut că, așa cum rezultă din nota de constatare nr. S/DI/I/2575 din 29.09.2008 și din înscrisurile atașate cererii, pârâtul a acceptat raporturile de colaborare cu Securitatea și din proprie inițiativă a promis să informeze despre venirea în țară a unei rude a sa din S.U.A., ... îndeosebi despre atitudinea soțului acestei rude.

Reclamantul a menționat că pârâtul a furnizat informații despre verișoara lui și mai ales despre soțul acesteia care a adresat un protest împotriva României la Casa Albă, fiind cunoscut pentru acțiunile antiromânești manifestate și pentru faptul că se considera tot timpul urmărit de Securitate, atât în Botoșani, cât și la București când se deplasau.

Tribunalul București - Secția contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr. 3325 din 2.12.2008, a admis excepția de necompetență materială și a declinat cauza în favoarea Curții de Apel București - Secția contencios administrativ și fiscal.

Prin sentința civilă nr. 1465 din 3.04.2009, Curtea de Apel București a respins acțiunea reclamantului ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut faptul că pârâtul a mai făcut obiectul verificărilor, sub imperiul Legii nr. 187/1999, emițându-se Decizia nr. 122 din 10.06.2004 prin care s-a constatat că pârâtul nu a avut calitatea de colaborator al Securității în sensul prevederilor art. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008, existând astfel situația de revizuire prevăzută de art. 32 din aceeași ordonanță.

Curtea de Apel a avut în vedere cele 7 note sau rapoarte informative întocmite de lt. col. A.I. din cadrul I.J. Botoșani, în cele 2 dosare de urmărire informativă (I.2617 și I.207078) și a apreciat că nu se poate reține întrunirea cumulativă a condițiilor rezultate din textul art. 2 lit. b) pentru ca pârâtul să fie considerat colaborator al fostei Securități, în accepțiunea dată de legiuitor.

În plus, Curtea a apreciat că în speță, documentele propuse cu titlu probatoriu al calității de colaborator al Securității a pârâtului nu fac parte din categoria înscrisurilor prevăzute de O.U.G. nr. 24/2008 în art. 2 lit. b), fiind simple „relatări verbale" consemnate de ofițerul de securitate, în principiu admisibile ca probă.

Curtea a considerat că, în raport cu conținutul relatărilor atribuite de ofițerul de Securitate părții pârâte, nu se reține elementul subiectiv, factorul volitiv determinant pentru ca informația furnizată să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților cetățenești.

Împotriva acestei soluții a formulat recurs Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care a invocat, în mod generic, dispozițiile art. 299 și art. 304^1 din Codul de procedură civilă, ca temei legal al recursului și a susținut, în esență, că instanța de fond a reținut în mod greșit că informațiile furnizate de pârât nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Astfel, a argumentat autoritatea recurentă, instanța de fond a ignorat împrejurarea că pârâtul a furnizat Securității, din proprie inițiativă, informații despre familia verișoarei sale, plecată din România ca urmare a persecuțiilor la care fusese supusă de către organele regimului comunist.

S-a mai argumentat că informațiile furnizate au vizat activitatea familiei respective și după ce aceasta se stabilise în Occident, unde adresase un protest împotriva conducerii României, situație în care pârâtul era conștient că urmare a informațiilor sale, Securitatea putea determina luarea unor măsuri respinse împotriva acelei familii, în condițiile în care aceasta avea încă rude în România, cu care continua să aibă legături și să le viziteze.

Intimatul-pârât a depus note scrise (Înscris) prin care, în esență, a susținut că hotărârea instanței de fond este legală, solicitând respingerea recursului.

Recursul este întemeiat.

Din actele și lucrările dosarului rezultă în mod incontestabil că intimatul-pârât, în perioada 1988-1989 a furnizat Securității, sub numele conspirativ „Florin", informații privind pe verișoara sa ... și soțul acesteia ..., așa cum reține și instanța de fond în considerentele hotărârii recurate.

Instanța de fond a apreciat, însă, că din conținutul înscrisurilor aflate la dosar nu se poate reține întrunirea cumulativă a condițiilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 „informațiile furnizate de pârât neatingând calitatea impusă de lege, anume de a denunța activitățile și atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului".

De asemenea, a argumentat instanța de fond, „din examinarea rapoartelor informative din 29.06.1988 și 06.10.1989 nu se (poate) concluziona că aceste informații se referă la activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și nici nu se poate stabili modul în care prin aceste informații pârâtul ar fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale".

Într-adevăr, potrivit art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, „colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului".

Or, din actele aflate la dosarul cauzei, rezultă că informațiile furnizate de intimatul-reclamant s-au referit inclusiv la acțiuni de protest, manifestate de către persoanele vizate, împotriva conducerii regimului comunist din România, ceea ce satisface condiția rezultată din textul legal citat.

În ceea ce privește motivarea instanței, că autorul informațiilor trebuia să aibă o atitudine subiectivă directă, de a fi urmărit realizarea scopului prevăzut de lege, instanța de recurs reține că și această concluzie este lipsită de temei.

Astfel, din textul legal citat mai sus, rezultă că este suficient ca informațiile furnizate să fi vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, condiție care, în cauza de față, este satisfăcută pe deplin de informațiile în litigiu.

În concluzie, având în vedere considerentele de mai sus, recursul va fi admis, sentința atacată va fi casată, iar sesizarea C.N.S.A.S. va fi admisă, cu consecința constatării calității de colaborator al Securității în condițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, în ceea ce-l privește pe pârât.

Pentru aceste motive,

în numele legii,

decide:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 1465 din 3.04.2009 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată și pe fond admite sesizarea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și constată calitatea de colaborator al securității a intimatului, în sensul art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2006.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 11 februarie 2010.

(23.156)